

Arrest

nr. 216 056 van 30 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 24 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 26 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 30 september 2015 in Bulgarije (Eurodac).

1.2. Op 26 april 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 april 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 26/10/2015
Overdracht CGVS: 11/04/2016*

U werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een eerste keer gehoord op 26 oktober 2017 van 14u02 tot 17u36.

U werd door het CGVS een tweede keer gehoord op 28 november 2017 van 14u00 tot 17u57. Uw advocaat meester Duchez (als vervanger voor meester Moskofidis) was aanwezig tijdens beide persoonlijke onderhouds en u werd telkens bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van origine te zijn. U bent geboren in het subdorp Doghabad, in het dorp Kolangar, binnen het district Pul-i-Alam van de provincie Logar. U bent 28 jaar oud en ongeschoold. U werkte aanvankelijk als metselaar en vanaf 2007 als vrachtwagenchauffeur om stenen te leveren. In 2012 stopte u met dit werk. Na de dood van uw vader en broer werkte u ten slotte voor de Afghan Local Police (ALP) gedurende acht maanden.

Uw broer werd door de taliban tegen zijn wil opgevorderd om hun motoren te herstellen. Hij werd echter door de overheid opgepakt omwille van deze dienstverlening voor de taliban. Uw broer moest aan de overheidsinstanties medewerking verlenen door hen de schuilplaats van de taliban aan te wijzen. De taliban werden vervolgens aangevallen door de overheid op de door uw broer aangewezen plaats. Argwanend over deze ontwikkelingen viseerden de taliban nadien uw broer en wilden zich op hem wreken. Toen uw broer, na te zijn vrijgelaten door de autoriteiten, naar huis terugkeerde kwamen de taliban naar uw huis en ontvoerden hem. De taliban schoten ook uw vader neer tijdens de ontvoering van uw broer. Uw vader overleefde de aanslag niet en stierf in de tiende maand van 1393 volgens de Afghaanse kalender (zijnde december 2014 – januari 2015 volgens de Gregoriaanse kalender). Drie dagen na de ontvoering werd het lichaam van uw broer gevonden. Diezelfde maand nog sloot u zich op aanraden van commandant H.G. aan bij de Afghan Local Police (ALP) of Arbaki om uzelf en uw regio te beschermen tegen de taliban. U werkte voor de ALP als patrouillewacht per motor in Kolangar. Op de achtste of negende van de zesde maand van 1394 (zijnde 30/31 augustus 2015) arresteerde u met de ALP Q.H. U werd in uw regio beschuldigd van spionage met als resultaat de arrestatie van Q.H. Via uw oom en commandant F. kon u met behulp van een smokkelaar Afghanistan verlaten in de zesde maand van 1394 (augustus-september 2015). U was één tot anderhalve maand onderweg naar België. Op 24 oktober 2015 arriveerde u in België en op 26 oktober 2015 diende u een asielaanvraag in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u voor: een envelop, een taskara, een rijbewijs, een talibandreigbrief, een klachtenbrief en de bijlage van de klachtenbrief.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na grondig individueel onderzoek van de verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

In casu dient echter na grondig individueel onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming te worden vastgesteld dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban (CGVS1 p.10,21; CGVS2 p.18). Enkele opvallende vaststellingen in uw verklaringen verhinderen echter dat er aan uw asielmotieven geloof kan worden gehecht.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde profiel als lid van de Afghan Local Police (ALP). U verklaart na de dood van uw broer en uw vader in de tiende maand van 1393 volgens de Afghaanse kalender (zijnde december 2014 – januari 2015 volgens de Gregoriaanse kalender), H.G. te hebben benaderd (CGVS1 p.6,7,11). U verklaart tevens dat H.G. werd gedood in de vierde maand van 1394 (zijnde juni – juli 2015) (CGVS1 p.7). In werkelijkheid stierf H.G. reeds in oktober 2014. In dit licht is het dan ook onmogelijk dat u hem na de dood van uw vader en broer hebt ontmoet. Sterker nog u verklaart H.G. net naar aanleiding van de moord op uw vader en broer te hebben gecontacteerd en gevraagd wat u kon doen (CGVS1 p.12; CGVS2 p.4). Zijn antwoord luidde dat u zich moest aansluiten bij de ALP om u te beschermen, wat u dan ook de tiende maand van 1393, de maand van het overlijden van uw vader en broer, deed (CGVS1 p.6,12; CGVS2 p.4). Aangezien u H.G. aanwijst als degene die u aanmoedigde bij de ALP te gaan schaaft de vaststelling dat hij in werkelijkheid reeds om het leven gekomen was toen u hem gecontacteerd zou hebben sterk het geloof in uw toetreding tot de ALP. Voorts stelt u de manier waarop de burgers en andere personen in uw regio wisten dat u lid was van de ALP ongeloofwaardig voor. U zegt dat u geen uniform droeg en dat men wist dat u bij de ALP behoorde aangezien u op een witte motorfiets rondreed (CGVS2 p.7). Witte motorfietsen en witte auto's zijn enkel voor de Arbaki's, aldus uw verklaringen (CGVS2 p.7). Geconfronteerd met deze eigenaardige gang van zaken aangezien de taliban hun motorfietsen toch ook wit konden verven, antwoordt u weinig verhelderend dat u zoiets nog niet heeft meegemaakt en jullie een ander bedrijf hadden (CGVS2 p.7). Dit antwoord kan in een gevaarlijke situatie met dagelijkse gevechten en verschillende check-points zoals u ze in uw regio beschrijft niet voor waar worden aangenomen (CGVS1 p.6-7; CGVS2 p.4,7-8). Bijkomend refereert u aan de motorfietsen als 'Rangers' of zijnde van het merk Ranger (CGVS2 p.7). Een (Ford) Ranger is echter een voertuig met vierwielaandrijving. Dat u ondanks uw opdracht als patrouillewacht per motorfiets (CGVS1 p.7), niet het onderscheid maakt tussen deze wagens en uw motorfietsen is eigenaardig.

Verder moet er eveneens worden stilgestaan bij uw beschrijving van het logo van de ALP. U beweert dat het logo bestaat uit een cirkelvorm met daarin de vlag van Afghanistan en een geloofsgetuigenis (kalima-tekst) op de vlag (CGVS2 p.6-7; bijlage gehoorverslag d.d. 28 november 2017). Het logo van de ALP ziet er in werkelijkheid helemaal anders uit, namelijk cirkelvormig, maar met de contouren van Afghanistan waarboven twee kruisende tarwetakjes en daarboven een musket en een zwaard kruiselings staan afgebeeld. De tekst die u beschrijft is evenzeer foutief want eigenlijk staat er: "Afghan Local Police" in het Engels onderaan en "Afghan Local Police" in het Dari en Pashtou bovenaan. Verder staat net boven en onder de tarwetakjes in respectievelijk het Dari en het Pashtou: "dienaar van het volk". Kortom, u slaat de bal volledig mis bij de beschrijving van het logo van de ALP.

Gevraagd naar het verschil tussen het symbool van de lokale politie en dat van de nationale politie verklaart u dat de nationale politie enkel de vlag hebben (CGVS2 p.7). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier is dit niet het geval. Van u die lid was van de ALP en die samen met de nationale politie operaties uitvoerde kan toch meer correcte kennis van de verschillende logo's worden verwacht (CGVS2 p.4,8-9).

De idee achter de ALP is dat de lokale bewoners die tot de ALP toetreden hun eigen dorp beschermen tegen antigouvernementele groeperingen zoals de taliban. U was merkwaardig genoeg niet actief in uw eigen dorp maar in een ander dorp (CGVS2 p.5-6). Op die manier kon u niet instaan voor de veiligheid en bescherming van uw eigen familie en uw eigen dorp. Dit was nochtans uw expliciete motivatie om u bij de ALP aan te sluiten na de dood van uw vader en broer (CGVS1 p.6,12-13; CGVS2 p.4). Dat u als ALP'er instaat voor de veiligheid van een ander dorp en elke week heen en weer pendelde naar huis (CGVS2 p.5), valt niet enkel onmogelijk met de gedachte van de ALP te rijmen maar zeker ook niet met uw doel om uw familie in uw eigen dorp te beschermen van de nabije taliban (CGVS2 p.4-5). Uw ALP-profiel en uw asielrelaas worden verder uitgehoud door deze merkwaardige vaststellingen.

Hierbij aansluitend valt op dat uw beschrijving van een groot gevecht waaraan u als lid van de ALP deelnam eerder summier en weinig doorleefd beschrijft (CGVS2 p.7-10). Hoewel u gevraagd werd gedetailleerd te vertellen over een groot en langdurig vuurgevecht waaraan u actief deelnam komt u niet verder dan dat de taliban vanuit het ene dorp op jullie schoten, jullie vanuit de andere dorpen op hen en dat er vier doden vielen. Hoewel er aangedrongen werd er meermaals aangedrongen werd om specifiek aan te geven wat er allemaal gebeurde komt u niet tot een gedetailleerder of doorleefder verslag van de gebeurtenissen (CGVS2 p.7-10).

Nochtans kan aangenomen worden dat indien u zelf in dit gevecht verwikkeld was uw beschrijving de aangehaalde zeer beknopte en feitelijke weergave weet te overstijgen. Het mag ook verbazen dat u beweert dat de troepen van de nationale veiligheid jullie kwamen versterken maar dat u geen idee heeft wat zij precies deden (CGVS2 p.8). U weet dat u tijdens de gevechten samenwerkte met het nationaal leger, maar vreemd genoeg heeft u geen idee met welk korps dat dan was (CGVS2 p.9). Dit is erg vreemd, des te meer aangezien u uw opleiding tot Arbaki gedurende een maand kreeg waar dit korps zijn basis heeft (CGVS2 p.9,12). In uw regio is het 203de corps van de Afghan National Army (ANA) actief. De rang van de opleider die u aldaar de training gedurende een maand gaf is u blijkbaar ook ontgaan (CGVS2 p.12). Uw weinig doorleefde verklaringen omtrent de intense gevechten waarbij u zelf betrokken was en waarbij doden vielen (CGVS2 p.7-10), samen met uw ontbrekende kennis over het betrokken korps van de ANA en de rang van uw opleider, versterken de idee dat u geen lid van de ALP bent geweest zoals u voorhoudt.

Tot slot bent u niet in staat enig document van uw periode bij de ALP voor te leggen (CGVS1 p.5). Gevraagd waar deze documenten zijn verklaart u aanvankelijk dat leden van de ALP enkel een badge hebben en dat deze badge samen met uw paspoort in Bulgarije werd ingehouden (CGVS1 p.5). Later zegt u dat u ook een certificaat van uw opleiding als Arbaki kreeg, maar dat u deze bij uw oom hebt achtergelaten (CGVS2 p.12). U hebt opvallend genoeg zelfs niet de moeite genomen om dit certificaat op te vragen (CGVS2 p.13).

Het mag duidelijk zijn dat u er niet in bent geslaagd om het CGVS te overtuigen van uw profiel als lid van de ALP. Uw asielrelaas dat nauw verweven is met dit profiel kan bijgevolg evenmin als waarachtig worden beschouwd. Daarenboven zitten er in uw asielverhaal enkele onaannemelijkheden vervat.

Zo verklaarde u dat uw broer tegen zijn wil als mecaniciens door de taliban werd gerekruteerd. Ze namen hem verschillende keren mee naar hun basis om hem daar aan hun motorfietsen te laten sleutelen en brachten hem nadien terug (CGVS1 p.12; CGVS2 p.13-15). Het is niet aannemelijk dat de taliban voor zulk een taak uw broer in het midden van de nacht uit zijn bed zouden lichten en tegen zijn wil meenemen naar hun basis in Deh Naw Alozai (CGVS2 p.13-14). De taliban moesten hem zelfs drie brieven sturen om hem te overtuigen (CGVS1 p.12). Uw broer heeft geen affiliaties met de taliban en staat weigerachtig ten aanzien van een samenwerking met de taliban (CGVS1 p.12; CGVS2 p.13-14). Bovendien heeft de taliban een eigen regio onder controle waar ongetwijfeld ook mannen zijn die technische kennis hebben om aan hun motorfietsen te sleutelen, in plaats van uw broer uit jullie ALP-gebied onder dwang mee te nemen en zo ook hun basis en andere informatie vrij te geven. Geconfronteerd met deze onlogische acties van de taliban kan u slechts aanbrengen dat het voor de taliban niet belangrijk is, ze doen wat ze willen en dat als ze mensen nodig hebben ze iemand meenemen (CGVS2 p.14). U gaat verder door te zeggen dat als iemand door de taliban werd meegenomen men dit niet aan anderen zal vertellen uit angst voor de taliban (CGVS2 p.15). Deze redenering kan onmogelijk serieus worden genomen alsof dat niemand anders op de hoogte zou zijn van de (tijdelijke) ontvoering van een familielid door de taliban. U zei immers zelf dat de taliban brieven stuurde naar uw broer, hij onderdook bij uw oom, hem ook 's nachts van thuis meenamen en hij nadien terugkeerde (CGVS1 p.12; CGVS2 p.13-15). In die context is zijn familie dus wel degelijk op de hoogte van zijn betrokkenheid met de taliban. Daarenboven kan deze argumentatie niet verklaren waarom de taliban zulk een groot risico zouden nemen om precies uw broer, met zijn profiel, mee te nemen naar hun basis om daar een taak uit te voeren die door enig andere mecaniciens uit hun gebied ook kan worden uitgevoerd.

Uw broer blijkt zelf ook onlogisch en inconsistent gedrag te vertonen. Hij werd door de overheid gearresteerd op verdenking van samenwerking met de taliban en moest hen de schuilplaats van de taliban laten zien (CGVS1 p.10-11). De overheid overviel de taliban in hun schuilplaatsen en verrichtte arrestaties. Uw broer werd na een gevangenschap van in totaal 32 dagen door de overheid vrijgelaten en kwam na enkele dagen terug naar jullie huis (CGVS1 p.10-11; CGVS2 p.15). Ondertussen was de taliban reeds aan jullie huis geweest om een dreigbrief af te geven en om te verkondigen dat ze zich op uw broer zouden wreken (CGVS1 p.10). In dit opzicht is het dan ook enorm eigenaardig dat uw broer terugkeerde naar huis. Amper na enkele dagen te hebben ondergedoken bij uw oom besloot uw broer naar jullie huis terug te komen (CGVS2 p.15). Sterker nog slechts enkele dagen na zijn terugkomst zat hij voor de deur van het huis en werd hij ontvoerd door de taliban, en uw vader die de ontvoering wou tegenhouden werd doodgeschoten (CGVS1 p.10-11; CGVS2 p.15). Deze inconsistente gedragingen van uw broer en bij uitbreiding van uw familie, kunnen het CGVS niet anders doen besluiten dan dat uw asielrelaas op leugens is gestoeld.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas, waarop u uw asielmotieven steunt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel in de provincies Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir, Samangan; en bepaalde delen van de provincies Herat, Jawzjan, Kapisa, Nangarhar, Parwan, Sar-i-Pol, Takhar en Wardak geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1 p.2; CGVS2 p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel, uw verblijfsomstandigheden en aan uw (familiaal) netwerk.

Zoals hierboven aangegeven kan er geen geloof gehecht worden aan uw profiel als lid van de ALP en bijgevolg aan uw beroepsactiviteiten de periode voor uw vertrek naar Europa. Bovendien blijkt ook uit de aangehaalde argumenten eveneens dat er aan het overlijden van uw vader en uw broer en bijgevolg aan uw beperkte familienetwerk in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

Naast het gebrek aan zicht dat u wenst te geven op uw werkelijke activiteiten en uw familienetwerk moeten er twijfels geuit worden bij uw verblijf in de regio van Pul-i-Alam de jaren voor uw vertrek.

Zo weet u over Abdol Wahid dat hij lid was van de taliban en dat hij werd gedood (CGVS1 p.15). U situeert zijn dood echter veel langer voor uw vertrek uit Afghanistan dan in werkelijkheid het geval is. U stelt namelijk dat Wahid ongeveer zes à zeven jaar voor uw vertrek omkwam (CGVS1 p.15). Wahid stierf echter in augustus 2015, met andere woorden zeer recent voor uw vertrek in augustus/september 2015 (zie supra). Ook de omstandigheden van zijn dood schat u verkeerd in. Zo stelt u dat er drie tot vijf andere talibs samen met hem omkwamen terwijl er eigenlijk twaalf talibs werden gedood (CGVS1 p.16). Daarnaast zegt u dat ze werden gedood doordat de NDS en de Amerikanen samen een raid uitvoerden op een huis (CGVS1 p.16). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd Abdol Wahid samen met de andere talibs gedood door airstrikes. U verklaart ten slotte dat de aanval gebeurde in Qalay Ghoshahia, ongeveer zes tot zeven dorpen van uw dorp verwijderd (CGVS1 p.16). De aanval had echter plaats in het dorp Alozai in de Babus-regio, wat pal naast uw dorp Doghabad ligt. Rekening houdend met deze opmerkelijke gebeurtenis die bovendien in uw onmiddellijke omgeving en amper enkele weken voor uw vertrek uit uw regio gebeurde, is het verwonderend hoe u deze verklaringen kan afleggen. Gevraagd naar de laatste grote overstromingen die uw regio van herkomst teisterden zegt u dat die plaatshadden zes à zeven jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS1 p.18). De laatste overstromingen dateren evenwel van veel recenter voor uw vertrek, namelijk van in augustus 2013. Er vielen enkele doden en vele boomgaarden werden vernield. Hoe u dit over het hoofd kan zien is een raadsel. Verder zegt u onder andere tomaten te hebben geteeld in uw regio van herkomst (CGVS2 p.3). Nochtans kan u niet goed uiteenzetten hoe u de tomatenplanten moest verzorgen (CGVS2 p.16-17). Zoals u de verzorging beschrijft zal u geen tomatenoogst hebben. U vermeldt bijvoorbeeld op geen enkel moment het toppen van de plant, het verwijderen van dieven of het aanbinden (zie administratief dossier). Daarenboven schat u ook de vroegste oogstperiode van de tomaten te vroeg in. U verklaart dat men in jauza (zijnde mei-juni) reeds de eerste tomaten kan plukken, terwijl de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd aantoont dat dit ten vroegste pas in augustus kan. Wederom wijst uw gebrek aan kennis erop dat u het CGVS geen zicht wilt geven op uw verblijfplaatsen en verblijfsomstandigheden voor uw vertrek uit Afghanistan. Tot slot moet er nog even worden stilgestaan bij uw facebook-profiel. Als u gevraagd wordt naar uw facebookaccounts vermeldt u enkel twee pagina's op naam van K. of K.A. (CGVS2, p.10-11). Pas als u gewezen wordt op de pagina onder de naam B.A. beweert u plots dat dit een van uw pagina's is maar dat uw vriend uw naam verkeerd noteerde (CGVS2, p.11). Dat uw vriend "K." per ongeluk als "B." zou neerschrijven is erg eigenaardig. Uw bewering dat het om een afgesloten pagina gaat klopt evenmin (CGVS2, p.11). Uw terughoudendheid om inzage te geven in dit facebookaccount laat zich verklaren door haar vriendenlijst. Naast de personen, die geen indicaties weg geven over hun verblijfplaats, laten uw facebookvrienden zich opdelen in drie grote groepen. Uw vrienden in Logar, uw regio van afkomst, uw vrienden in België, uw huidige verblijfplaats, en uw vrienden uit Kabul. op uw facebookaccount komen ongeveer 20 personen in Kabul verblijven (zie administratief dossier).. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze vaststelling dat u die beweert nergens anders in Afghanistan dan in Logar te hebben verbleven een aanzienlijk deel van uw facebook-vrienden een directe link met Kabul heeft argumenteert u dat u veel aanzoeken krijgt en soms mensen toevoegt en soms niet (CGVS2 p.16). Deze uitleg kan geen verklaring bieden voor het markante patroon in uw vriendenlijst, dat er wel degelijk op wijst dat u zelf een sterkere band met de hoofdstad heeft dan u wilt laten uitschijnen. .

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen werkelijk zicht biedt op uw profiel, op uw recente verblijfsomstandigheden en op die van uw (familiaal) netwerk voor uw komst naar Europa.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel, uw (familiaal) netwerk, uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De envelop bewijst enkel dat u documenten werden verstuurd vanuit Afghanistan. De taskara en het rijbewijs vormen louter een bewijs van identiteit en kunnen geen zicht bieden op uw profiel als ALP'er, noch op de recente verblijfsomstandigheden van u en uw familieleden. De talibandreigbrief, de klachtenbrief en de bijlage van de klachtenbrief legt u voor ter ondersteuning van uw asielrelaas. De klachtenbrief en de bijlage vertonen een gesolliciteerd karakter. U heeft ze immers op uw eigen initiatief en op basis van uw eigen verklaringen verkregen (CGVS1 p.4). Bovendien kunnen dergelijke documenten hebben enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse verzoeker.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoeker voert aan dat - wat de vluchtelingenstatus betreft - hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van de taliban omdat hij als lid van de ALP betrokken was bij de arrestatie van Q.H., een talibanlid. Hij licht hierbij toe als volgt:

"De Taliban beschuldigen verzoeker ervan een verrader te zijn.

Verzoeker vreest dat hij tegen dergelijke feiten (wraakacties vanwege de Taliban) niet zal kunnen rekenen op een afdoende bescherming van de Afghaanse autoriteiten.

Temeer omdat verzoekers vader en broer enkele maanden voordien reeds waren omgekomen bij een aanslag door de Taliban.

De Taliban hadden verzoekers broer ervan beschuldigd de Afghaanse autoriteiten getipt te hebben over hun schuilplaats waarna de autoriteiten een gerichte aanval hadden kunnen uitvoeren.

Verzoekers broer kende de schuilplaats van de Taliban omdat hij enkele keren gedwongen was meegenomen door de Taliban om hun motorfietsen te herstellen.

Tijdens zijn twee persoonlijke onderhouds op het CGVS dd. 26 oktober 2017 en dd. 28 november 2017 had verzoeker wel degelijk op een afdoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan.

Het CGVS heeft ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in vraag gesteld.

Verzoeker is het oneens met de gronden waarop het CGVS zich had gebaseerd om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.

Verzoekers problemen worden ten onrechte geringschat.

Verzoekers problemen van vervolgingen door de Taliban en zijn angst om het slachtoffer te worden van represailles, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig.

Uit de verklaringen van verzoeker is gebleken dat de Taliban niet aarzelt om geweld te gebruiken wat maakt dat verzoeker steeds in onveiligheid zal blijven leven in Afghanistan.

(CGVS I blz. 13 & 16 & 19 :

"Volgens mij hebben we wetten en een rechtbank en niemand kan een vooroordeel vellen , de T hebben geen rechtbanken dus ze zien gewoon mensen en ze doden ze..."

...Op de hoofdweg onder de bruggen doen ze die dingen , voor het hotel van de sharwal doen ze explosies en het hele plein was opgeblazen... In Baraki en ze doodden en vrouw en kinderen ook...

Ze plaatsen bommen als auto's van de overheid passeren dan blazen ze ze op, en in de dirt road graven ze en plaatsen ze een bom in de weg en blazen ze het op."

In Afghanistan voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten.

De omstandigheden waarin verzoeker in Afghanistan leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten.

Het CGVS heeft geen , minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse alsook met de persoonlijkheid van verzoeker die laaggeschoold is.

(CGVS II blz. 4 :

"Kan u lezen en schrijven ? Nee, een heel klein beetje, maar ik heb wel les gekregen in de moskee."

Voor verzoeker is het onmogelijk om op normale manier in Afghanistan te leven.

Gezien de persoonlijke en concrete situatie waarin hij zich bevindt, is een verder verblijf in Afghanistan voor verzoeker onhoudbaar en uitzichtloos.

Uit zijn beide persoonlijke onderhouds is gebleken dat verzoeker wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over zijn levensomstandigheden in zijn geboortedorp Kolangar (Doghabad) de voorbije jaren ; de regio waar hij is opgegroeid , de macht van de lokale Taliban, zijn werk als vervoerder van stenen en als Arbaki, de bedreigingen door de Taliban etc.

De motivering in de bestreden beslissing, staat hiermee in contrast.

De door het CGVS geciteerde incoherenties kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek om internationale bescherming.

De toelichting die verzoeker aan de dossierbehandelaar gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de protection officer (PO) zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn twee gehoren dd. 26 oktober 2017 en dd. 28 november 2017 op het CGVS die wél voldoende duidelijk , coherent en doorleefd waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien niet waren.

Tijdens zijn beide gehoren op het CGVS was duidelijk gebleken dat verzoeker op een overtuigende en doorleefde manier over zijn herkomst en over de vervolgingsfeiten had verteld.

Bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud dd. 28 november 2017 meldde verzoeker aan de PO dat hij heel emotioneel was omdat hij diezelfde dag vernomen had dat twee van zijn naaste familieleden waren omgekomen bij een aanslag.

(CGVS II blz. 1:

"Mijn oom en mijn neef zijn vandaag omgekomen door de aanslag in Logar. Ik voel me niet goed, voel me emotioneel. (az weent)."

Op vraag van de PO of verzoeker in staat was om het persoonlijk onderhoud verder te zetten, antwoordde verzoeker weliswaar positief.

Dit deed hij om zijn goede wil en zijn bereidheid tot medewerking te tonen.

Achteraf gezien, realiseert verzoeker zich dat het verstandiger was geweest om het persoonlijk onderhoud op een later tijdstip te laten plaatsvinden.

Gedurende de duur van het persoonlijk onderhoud bleef verzoeker immers piekeren over de recente dood van zijn familieleden wat zijn vermogen om zich volledig te focussen op zijn gehoor hoedanook heeft verstoord.

(CGVS II blz. 18 :

"..mijn oom is om het leven gekomen en ik maak mij zorgen over mijn moeder en zus. Ik heb een andere oom maar die is verslaafd, op hem kan ik niet rekenen.

...ik kan absoluut niet teruggaan want teruggaan naar Afghanistan betekent voor mij onthoofd worden, dood gaan.

...(az begint te wenen) mijn heel leven was alleen maar negatief. Ik heb niets positief gekend , het was een moeilijk hard leven..."

Het CGVS heeft verzoekers herkomst alsook de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk heeft gekend met de Taliban, fout ingeschat.

Het CGVS stelt verzoekers profiel (o.a. als lid van de Arbaki) en daaruit volgend ook verzoekers moeilijkheden in vraag.

De aangehaalde motieven om verzoekers profiel in twijfel te trekken, vinden geen basis in het administratief dossier.

Het CGVS verliest uit het oog dat verzoeker slechts acht maanden als Arbaki had gewerkt.

Het grootste deel van zijn leven werkte verzoeker als vrachtwagenchauffeur en vervoerde hij zand en stenen.

(CGVS II blz. 3 :

“Eerst als chauffeur gewerkt voor een vrachtwagen. Om stenen te vervoeren naar de dorpen. In 2012 heb ik voor drie maanden gewerkt voor een basis, ook als chauffeur...

...Van 2007-2012 chauffeur van stenen, in 2012 3 maanden als chauffeur voor een basis gewerkt...

Ik werkte altijd als chauffeur. En na de dood van mijn broer en vader in 1393 gaan werken voor de lokale politie.

Hoelang voor de lokale politie gewerkt ?

8 maanden ongeveer.”)

De korte duur van zijn lidmaatschap bij de Arbaki biedt een redelijke verklaring voor het gegeven dat verzoekers toelichting over een bepaald schietincident tussen de Taliban en de Arbaki eerder summier en niet professioneel overkwam.

Idem wb. verzoekers onhandige omschrijving van het Arbaki embleem.

Het verwijt dat het CGVS aan verzoeker richt voor het feit dat hij niet de rang van zijn opleider van het militair korps wist te geven, is onterecht.

Bij lezing van het gehoorverslag kan worden vastgesteld dat de PO hierover slechts 1 oppervlakkige vraag had gesteld aan verzoeker.

(CGVS II blz. 12 :

“welke rang had Shams ?

Wij hebben hem malim genoemd want hij gaf ons les.”)

De PO had deze vraag kunnen herhalen of checken of verzoeker de gestelde vraag niet verkeerd had begrepen.

Het bleef nochtans bij die éne vraag ; ten onrechte.

Aangaande het door verzoeker behaalde certificaat n.a.v. zijn Arbaki opleiding stelde verzoeker dat hij niet meer zeker is of deze nog bestaat.

(CGVS II blz. 13 :

“Ik weet niet of het nog bestaat, misschien waren ze bang om het te bewaren of zo.”)

Het verwijt van het CGVS aan het adres van verzoeker waarom hij dit attest nog niet heeft voorgelegd, is onterecht.

Uit het persoonlijk onderhoud kwam een heel plausibele uitleg naar boven waarom verzoeker zijn werk als Arbaki in het nabijgelegen dorp uitoefende, en niet in zijn eigen dorp.

(CGVS II blz. 5 :

“Het idee achter de lokale politie is dat burgers hun eigen dorp, eigen gezin, families beschermen, maar u deed dat niet, u verdedigde een ander dorp?

Zoals ik al eerder zei in ons dorp is er geen checkpoint van de lokale politie. De meeste mensen van onze regio zijn pashtounen. Ze hebben niet graag dat er een checkpoint van de lokale politie komt. Het is niet zo ver, 10 minuten. »)

De hulp die verzoeker verleende aan zijn vader bij het telen en oogsten van groenten op het veld was heel sporadisch en gering, precies omdat verzoeker in hoofdzaak met zijn eigen werk (eerst vrachtwagenchauffeur en later Arbaki) bezig was.

De toelichting die verzoeker wel wist te geven over de tomatenteelt van zijn vader moest daarom redelijkerwijze als afdoende worden aanzien.

(Zie hiervoor gehoor CGVS II blz. 16 & 17)

Verzoeker wilt benadrukken dat zijn verklaringen over de moeilijkheden met de Taliban, wel degelijk eerlijk waren.

Verzoeker vreest om net zoals zijn vader en zijn broer S. door de Taliban te worden meegenomen en/of gedood.

Verzoeker en zijn familie waren alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Afghanistan de enige optie was voor verzoekers veiligheid.

Na de beschuldiging van de Taliban dat verzoeker een verrader was omwille van zijn betrokkenheid bij de arrestatie van Q.H.; was er geen andere optie voor verzoeker dan het land te verlaten.

Uit verzoekers beide gehoren dd. 26 oktober 2017 en dd. 28 november 2017 is voldoende gebleken dat hij zijn verzoek om internationale bescherming afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van een bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn asielaanvraag heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker."

2.1.2. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota met volgende stukken neer:

- een wapencertificaat op naam van verzoeker met een beëdigde vertaling naar het Nederlands (stukken 1-2);
- een getuigenverklaring van verzoekers moeder bij de politie met een beëdigde vertaling naar het Nederlands (stukken 3-4);
- een enveloppe uit Afghanistan (stuk 5);
- het artikel "Logar still insecure after 72 military operations" van tolonews.com van 27 april 2018 (stuk 6);
- het artikel "Logar residents worried about growing insecurity" van pajhwok.com van 10 september 2018 (stuk 7);
- het artikel "More than 50pc of Logar being controlled by Taliban" van pajhwok.com van 26 juni 2017 (stuk 8).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen en het poneren dat deze wel aannemelijk, coherent en doorleefd zijn, het volharden in een vrees voor vervolging omwille van de taliban en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is niet van die aard om de motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij zich niet kon concentreren tijdens het tweede persoonlijk onderhoud omdat hij emotioneel was door het overlijden van zijn naaste familieleden. Hoewel de Raad begrip kan opbrengen voor verzoekers emotionele toestand tijdens het persoonlijk onderhoud, kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet blijken dat dit verzoekers vermogen om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten. Verzoeker maakte hiertoe geen opmerkingen op het einde van het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 18). Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk persoonlijk onderhoud in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoekers mentale of psychische gemoedstoestand tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker verder de bevindingen van de commissaris-generaal tracht te minimaliseren door te verwijzen naar zijn laaggeschooldheid, merkt de Raad op dat zelfs een beperkte scholing niet betekent dat verzoeker niet in staat zou zijn om zijn eigen leefwereld en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven, noch dat hij niet in staat zou zijn om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

De Raad treedt de commissaris-generaal vooreerst bij dat verzoeker zijn tewerkstelling bij de Afghan Local Police (ALP) niet aannemelijk maakt. Het loutere feit dat verzoeker slechts acht maanden bij de ALP gewerkt heeft, vormt geen afdoende verklaring voor zijn vage, ondoorleefde en onwetende verklaringen over deze tewerkstelling. De Raad is immers van oordeel dat, zelfs indien rekening gehouden wordt gehouden met de korte duur van zijn tewerkstelling, van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij (i) gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen over een gevecht dat hij persoonlijk heeft meegemaakt tijdens zijn werkzaamheden als arbaki en (ii) dat hij kan antwoorden op eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hierover, waaronder het logo van de ALP. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval.

De vaststelling in het verzoekschrift dat verzoeker slechts één vraag werd gesteld over de rang van zijn leraar tijdens zijn opleiding bij de ALP, is bovendien onvoldoende om verzoekers ontwijkende verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in een ander daglicht te stellen. Verzoeker verklaarde immers louter, toen hem gevraagd werd naar de rang van zijn leraar *“Wij hebben hem malim genoemd want hij gaf ons les”* (*Ibid.*, p. 12). Verzoeker gaf aldus niet aan dat hij de vraag niet had begrepen, hoewel hem bij aanvang van het persoonlijk onderhoud erop werd gewezen dat hij eventuele moeilijkheden tijdens het persoonlijk onderhoud diende te melden (*Ibid.*, p. 2). Verzoeker laat bovendien na om de rang van zijn leraar in het verzoekschrift alsnog aan te brengen, zodat zijn verweer geenszins voldoende is om aan te tonen dat verzoeker weldegelijk kennis heeft van deze rang. Verzoeker gaat met dit verweer bovendien voorbij aan de overige vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat hij niet weet met welk korps van het Afghan National Army (ANA) hij samen diende te vechten, gelet op zijn verklaringen dat zijn opleiding bij de ALP plaatsvond op de plaats waar dit korps zijn basis heeft (*Ibid.*, p. 9, 20).

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud een afdoende verklaring heeft gegeven waarom hij zijn tewerkstelling bij de ALP niet in zijn eigen dorp uitoefende, gezien deze verklaringen louter blote beweringen betreffen die niet overeenstemmen met de informatie beschikbaar in het administratief dossier dat de ALP gerekruteerd wordt uit lokale bewoners die hun eigen dorp of gemeenschap verdedigen (Landeninformatie, stuk 16, nr. 5). Verzoeker toont niet aan dat deze informatie niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn. Verzoeker biedt dan ook geen afdoende verweer tegen de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat hij verklaarde dat hij in een ander dorp dan het zijne tewerkgesteld was, gezien (i) dit niet in overeenstemming is met het doel van de ALP en (ii) verzoeker verklaarde dat hij zijn familie wilde beschermen van de taliban (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 8, p. 12-13).

Waar verzoeker verder opmerkt dat hij reeds tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij niet weet of het certificaat van zijn opleiding bij de ALP nog bestaat, merkt de Raad op dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat uit deze verklaring blijkt dat verzoeker geen moeite heeft gedaan om dit certificaat op te vragen (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 13). Van verzoeker wordt verwacht dat hij eveneens inspanningen levert om zijn verzoek te staven, onder meer met documenten. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers nalatigheid om zich te informeren over het bestaan van documenten die zijn relaas kunnen staven wijst op een manifest gebrek aan interesse, hetgeen de ingeroepen vrees voor vervolging relativeert.

Verzoeker brengt verder geen dienstig verweer bij ter weerlegging van de overige omstandige en pertinente motieven in de bestreden beslissing waarom verzoeker zijn werkzaamheden bij de ALP niet aannemelijk maakt noch waarom de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn. De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde profiel als lid van de Afghan Local Police (ALP). U verklaart na de dood van uw broer en uw vader in de tiende maand van 1393 volgens de Afghaanse kalender (zijnde december 2014 – januari 2015 volgens de Gregoriaanse kalender), H.G. te hebben benaderd (CGVS1 p.6,7,11). U verklaart tevens dat H.G. werd gedood in de vierde maand van 1394 (zijnde juni – juli 2015) (CGVS1 p.7). In werkelijkheid stierf H.G. reeds in oktober 2014. In dit licht is het dan ook onmogelijk dat u hem na de dood van uw vader en broer hebt ontmoet. Sterker nog u verklaart H.G. net naar aanleiding van de moord op uw vader en broer te hebben gecontacteerd en gevraagd wat u kon doen (CGVS1 p.12; CGVS2 p.4). Zijn antwoord luidde dat u zich moest aansluiten bij de ALP om u te beschermen, wat u dan ook de tiende maand van 1393, de maand van het overlijden van uw vader en broer, deed (CGVS1 p.6,12; CGVS2 p.4).

Aangezien u H.G. aanwijst als degene die u aanmoedigde bij de ALP te gaan schaadte de vaststelling dat hij in werkelijkheid reeds om het leven gekomen was toen u hem gecontacteerd zou hebben sterk het geloof in uw toetreding tot de ALP. Voorts stelt u de manier waarop de burgers en andere personen in uw

regio wisten dat u lid was van de ALP ongeloofwaardig voor. U zegt dat u geen uniform droeg en dat men wist dat u bij de ALP behoorde aangezien u op een witte motorfiets rondreed (CGVS2 p.7). Witte motorfietsen en witte auto's zijn enkel voor de Arbaki's, aldus uw verklaringen (CGVS2 p.7). Geconfronteerd met deze eigenaardige gang van zaken aangezien de taliban hun motorfietsen toch ook wit konden verven, antwoordt u weinig verhelderend dat u zoiets nog niet heeft meegemaakt en jullie een ander bedrijf hadden (CGVS2 p.7). Dit antwoord kan in een gevaarlijke situatie met dagelijkse gevechten en verschillende check-points zoals u ze in uw regio beschrijft niet voor waar worden aangenomen (CGVS1 p.6-7; CGVS2 p.4,7-8). Bijkomend refereert u aan de motorfietsen als 'Rangers' of zijnde van het merk Ranger (CGVS2 p.7). Een (Ford) Ranger is echter een voertuig met vierwielaandrijving. Dat u ondanks uw opdracht als patrouillewacht per motorfiets (CGVS1 p.7), niet het onderscheid maakt tussen deze wagens en uw motorfietsen is eigenaardig.

Verder moet er eveneens worden stilgestaan bij uw beschrijving van het logo van de ALP. U beweert dat het logo bestaat uit een cirkelvorm met daarin de vlag van Afghanistan en een geloofsgetuigenis (kalima-tekst) op de vlag (CGVS2 p.6-7; bijlage hoorverslag d.d. 28 november 2017). Het logo van de ALP ziet er in werkelijkheid helemaal anders uit, namelijk cirkelvormig, maar met de contouren van Afghanistan waarboven twee kruisende tarwetakjes en daarboven een musket en een zwaard kruiselings staan afgebeeld. De tekst die u beschrijft is evenzeer foutief want eigenlijk staat er: "Afghan Local Police" in het Engels onderaan en "Afghan Local Police" in het Dari en Pashtou bovenaan. Verder staat net boven en onder de tarwetakjes in respectievelijk het Dari en het Pashtou: "dienaar van het volk". Kortom, u slaat de bal volledig mis bij de beschrijving van het logo van de ALP.

Gevraagd naar het verschil tussen het symbool van de lokale politie en dat van de nationale politie verklaart u dat de nationale politie enkel de vlag hebben (CGVS2 p.7). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier is dit niet het geval. Van u die lid was van de ALP en die samen met de nationale politie operaties uitvoerde kan toch meer correcte kennis van de verschillende logo's worden verwacht (CGVS2 p.4,8-9).

De idee achter de ALP is dat de lokale bewoners die tot de ALP toetreden hun eigen dorp beschermen tegen antigouvernementele groeperingen zoals de taliban. U was merkwaardig genoeg niet actief in uw eigen dorp maar in een ander dorp (CGVS2 p.5-6). Op die manier kon u niet instaan voor de veiligheid en bescherming van uw eigen familie en uw eigen dorp. Dit was nochtans uw expliciete motivatie om u bij de ALP aan te sluiten na de dood van uw vader en broer (CGVS1 p.6,12-13; CGVS2 p.4). Dat u als ALP'er instaat voor de veiligheid van een ander dorp en elke week heen en weer pendelde naar huis (CGVS2 p.5), valt niet enkel onmogelijk met de gedachte van de ALP te rijmen maar zeker ook niet met uw doel om uw familie in uw eigen dorp te beschermen van de nabije taliban (CGVS2 p.4-5). Uw ALP-profiel en uw asielrelaas worden verder uitgehouden door deze merkwaardige vaststellingen.

Hierbij aansluitend valt op dat uw beschrijving van een groot gevecht waaraan u als lid van de ALP deelnam eerder summier en weinig doorleefd beschrijft (CGVS2 p.7-10). Hoewel u gevraagd werd gedetailleerd te vertellen over een groot en langdurig vuurgevecht waaraan u actief deelnam komt u niet verder dan dat de taliban vanuit het ene dorp op jullie schoten, jullie vanuit de andere dorpen op hen en dat er vier doden vielen. Hoewel er aangedrongen werd er meermaals aangedrongen werd om specifiek aan te geven wat er allemaal gebeurde komt u niet tot een gedetailleerder of doorleefder verslag van de gebeurtenissen (CGVS2 p.7-10). Nochtans kan aangenomen worden dat indien u zelf in dit gevecht verwikkeld was uw beschrijving de aangehaalde zeer beknopte en feitelijke weergave weet te overstijgen. Het mag ook verbazen dat u beweert dat de troepen van de nationale veiligheid jullie kwamen versterken maar dat u geen idee heeft wat zij precies deden (CGVS2 p.8). U weet dat u tijdens de gevechten samenwerkte met het nationaal leger, maar vreemd genoeg heeft u geen idee met welk korps dat dan was (CGVS2 p.9). Dit is erg vreemd, des te meer aangezien u uw opleiding tot Arbaki gedurende een maand kreeg waar dit korps zijn basis heeft (CGVS2 p.9,12). In uw regio is het 203de corps van de Afghan National Army (ANA) actief. De rang van de opleider die u aldaar de training gedurende een maand gaf is u blijkbaar ook ontgaan (CGVS2 p.12). Uw weinig doorleefde verklaringen omtrent de intense gevechten waarbij u zelf betrokken was en waarbij doden vielen (CGVS2 p.7-10), samen met uw ontbrekende kennis over het betrokken korps van de ANA en de rang van uw opleider, versterken de idee dat u geen lid van de ALP bent geweest zoals u voorhoudt.

Tot slot bent u niet in staat enig document van uw periode bij de ALP voor te leggen (CGVS1 p.5). Gevraagd waar deze documenten zijn verklaart u aanvankelijk dat leden van de ALP enkel een badge hebben en dat deze badge samen met uw paspoort in Bulgarije werd ingehouden (CGVS1 p.5).

Later zegt u dat u ook een certificaat van uw opleiding als Arbaki kreeg, maar dat u deze bij uw oom hebt achtergelaten (CGVS2 p.12). U hebt opvallend genoeg zelfs niet de moeite genomen om dit certificaat op te vragen (CGVS2 p.13).

Het mag duidelijk zijn dat u er niet in bent geslaagd om het CGVS te overtuigen van uw profiel als lid van de ALP. Uw asielrelaas dat nauw verweven is met dit profiel kan bijgevolg evenmin als waarachtig worden beschouwd. Daarenboven zitten er in uw asielverhaal enkele onaannemelijkheden vervat.

Zo verklaarde u dat uw broer tegen zijn wil als mecaniciens door de taliban werd gerekruteerd. Ze namen hem verschillende keren mee naar hun basis om hem daar aan hun motorfietsen te laten sleutelen en brachten hem nadien terug (CGVS1 p.12; CGVS2 p.13-15). Het is niet aannemelijk dat de taliban voor zulk een taak uw broer in het midden van de nacht uit zijn bed zouden lichten en tegen zijn wil meenemen naar hun basis in Deh Naw Alozai (CGVS2 p.13-14). De taliban moesten hem zelfs drie brieven sturen om hem te overtuigen (CGVS1 p.12). Uw broer heeft geen affiliaties met de taliban en staat weigerachtig ten aanzien van een samenwerking met de taliban (CGVS1 p.12; CGVS2 p.13-14). Bovendien heeft de taliban een eigen regio onder controle waar ongetwijfeld ook mannen zijn die technische kennis hebben om aan hun motorfietsen te sleutelen, in plaats van uw broer uit jullie ALP-gebied onder dwang mee te nemen en zo ook hun basis en andere informatie vrij te geven. Geconfronteerd met deze onlogische acties van de taliban kan u slechts aanbrengen dat het voor de taliban niet belangrijk is, ze doen wat ze willen en dat als ze mensen nodig hebben ze iemand meenemen (CGVS2 p.14). U gaat verder door te zeggen dat als iemand door de taliban werd meegenomen men dit niet aan anderen zal vertellen uit angst voor de taliban (CGVS2 p.15). Deze redenering kan onmogelijk serieus worden genomen alsof dat niemand anders op de hoogte zou zijn van de (tijdelijke) ontvoering van een familielid door de taliban. U zei immers zelf dat de taliban brieven stuurde naar uw broer, hij onderdook bij uw oom, hem ook 's nachts van thuis meenamen en hij nadien terugkeerde (CGVS1 p.12; CGVS2 p.13-15). In die context is zijn familie dus wel degelijk op de hoogte van zijn betrokkenheid met de taliban. Daarenboven kan deze argumentatie niet verklaren waarom de taliban zulk een groot risico zouden nemen om precies uw broer, met zijn profiel, mee te nemen naar hun basis om daar een taak uit te voeren die door enig andere mecaniciens uit hun gebied ook kan worden uitgevoerd.

Uw broer blijkt zelf ook onlogisch en inconsistent gedrag te vertonen. Hij werd door de overheid gearresteerd op verdenking van samenwerking met de taliban en moest hen de schuilplaats van de taliban laten zien (CGVS1 p.10-11). De overheid overviel de taliban in hun schuilplaatsen en verrichtte arrestaties. Uw broer werd na een gevangenschap van in totaal 32 dagen door de overheid vrijgelaten en kwam na enkele dagen terug naar jullie huis (CGVS1 p.10-11; CGVS2 p.15). Ondertussen was de taliban reeds aan jullie huis geweest om een dreigbrief af te geven en om te verkondigen dat ze zich op uw broer zouden wreken (CGVS1 p.10). In dit opzicht is het dan ook enorm eigenaardig dat uw broer terugkeerde naar huis. Amper na enkele dagen te hebben ondergedoken bij uw oom besloot uw broer naar jullie huis terug te komen (CGVS2 p.15). Sterker nog slechts enkele dagen na zijn terugkomst zat hij voor de deur van het huis en werd hij ontvoerd door de taliban, en uw vader die de ontvoering wou tegenhouden werd doodgeschoten (CGVS1 p.10-11; CGVS2 p.15). Deze inconsistente gedragingen van uw broer en bij uitbreiding van uw familie, kunnen het CGVS niet anders doen besluiten dan dat uw asielrelaas op leugens is gestoeld."

"De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De envelop bewijst enkel dat u documenten werden verstuurd vanuit Afghanistan. De taskara en het rijbewijs vormen louter een bewijs van identiteit en kunnen geen zicht bieden op uw profiel als ALP'er, noch op de recente verblijfsomstandigheden van u en uw familieleden. De talibandreigbrief, de klachtenbrief en de bijlage van de klachtenbrief legt u voor ter ondersteuning van uw asielrelaas. De klachtenbrief en de bijlage vertonen een gesolliciteerd karakter. U heeft ze immers op uw eigen initiatief en op basis van uw eigen verklaringen verkregen (CGVS1 p.4). Bovendien kunnen dergelijke documenten hebben enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse verzoeker."

De door verzoeker neergelegde documenten ter terechtzitting kunnen enkel meer afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

De Raad merkt op dat de door verzoeker neergelegde wapenvergunning vermeldt dat verzoeker militair is, doch vermeldt tevens dat de vergunning geldig is tot juli 2014, hetgeen niet overeenstemt met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij sinds januari 2015 bij de ALP werkte (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 8, p. 6). De door verzoeker neergelegde aangifte bij het politiecommissariaat in zijn dorp vermeldt dan weer dat verzoeker in dienst was als politiemilitair bij het politiecommissariaat van zijn dorp Doghabad, terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij tewerkgesteld was in het dorp Qalai Alim Khel (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 4). De Raad verwijst naar objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 16, nr. 13), met name de *“COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude”* van Cedoca van 21 november 2017, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift verder dat hij afkomstig is uit het dorp Doghabad in het district Pul-i-Alam in de provincie Logar, doch de Raad merkt op dat in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers recente verblijf in de regio, gelet op de vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over (i) zijn beroepsactiviteiten, (ii) zijn familiaal netwerk, dat zijn kennis over (iii) de dood van het talibanlid Abdol Wahid, (iv) overstromingen in zijn regio en (v) de tomatenteelt en -oogst lacunair is en dat (vi) verzoekers facebookprofiel een indicatie vormt dat hij geen zicht wil bieden op zijn netwerk in Afghanistan. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat zijn kennis over de tomatenteelt voldoende is omdat hij zijn vader slechts zeer sporadisch hielp, doch de Raad merkt op dat dit een loutere *post factum* verklaring betreft, gelet op verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar hij louter bevestigde op het land te werken (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 3, 18). Dit doet afbreuk aan verzoekers profiel van landbouwerszoon en van zijn herkomst uit een rurale regio in Afghanistan.

De Raad merkt op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissing over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de instanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De instantie mag van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Zoals hierboven aangegeven kan er geen geloof gehecht worden aan uw profiel als lid van de ALP en bijgevolg aan uw beroepsactiviteiten de periode voor uw vertrek naar Europa. Bovendien blijkt ook uit de aangehaalde argumenten eveneens dat er aan het overlijden van uw vader en uw broer en bijgevolg aan uw beperkte familienetwerk in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Naast het gebrek aan zicht dat u wenst te geven op uw werkelijke activiteiten en uw familienetwerk moeten er twijfels geuit worden bij uw verblijf in de regio van Pul-i-Alam de jaren voor uw vertrek.

Zo weet u over Abdol Wahid dat hij lid was van de taliban en dat hij werd gedood (CGVS1 p.15). U situeert zijn dood echter veel langer voor uw vertrek uit Afghanistan dan in werkelijkheid het geval is. U stelt namelijk dat Wahid ongeveer zes à zeven jaar voor uw vertrek omkwam (CGVS1 p.15).

Wahid stierf echter in augustus 2015, met andere woorden zeer recent voor uw vertrek in augustus/september 2015 (zie supra). Ook de omstandigheden van zijn dood schat u verkeerd in. Zo stelt u dat er drie tot vijf andere talibs samen met hem omkwamen terwijl er eigenlijk twaalf talibs werden gedood (CGVS1 p.16). Daarnaast zegt u dat ze werden gedood doordat de NDS en de Amerikanen samen een raid uitvoerden op een huis (CGVS1 p.16). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd Abdol Wahid samen met de andere talibs gedood door airstrikes. U verklaart ten slotte dat de aanval gebeurde in Qalay Ghoshahia, ongeveer zes tot zeven dorpen van uw dorp verwijderd (CGVS1 p.16). De aanval had echter plaats in het dorp Alozai in de Babus-regio, wat pal naast uw dorp Doghabad ligt. Rekening houdend met deze opmerkelijke gebeurtenis die bovendien in uw onmiddellijke omgeving en amper enkele weken voor uw vertrek uit uw regio gebeurde, is het verwonderend hoe u deze verklaringen kan afleggen. Gevraagd naar de laatste grote overstromingen die uw regio van herkomst teisterden zegt u dat die plaatshadden zes à zeven jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS1 p.18). De laatste overstromingen dateren evenwel van veel recenter voor uw vertrek, namelijk van in augustus 2013. Er vielen enkele doden en vele boomgaarden werden vernield. Hoe u dit over het hoofd kan zien is een raadsel. Verder zegt u onder andere tomaten te hebben geteeld in uw regio van herkomst (CGVS2 p.3). Nochtans kan u niet goed uiteenzetten hoe u de tomatenplanten moest verzorgen (CGVS2 p.16-17). Zoals u de verzorging beschrijft zal u geen tomatenoogst hebben. U vermeldt bijvoorbeeld op geen enkel moment het toppen van de plant, het verwijderen van dieven of het aanbinden (zie administratief dossier). Daarenboven schat u ook de vroegste oogstperiode van de tomaten te vroeg in. U verklaart dat men in jauza (zijnde mei-juni) reeds de eerste tomaten kan plukken, terwijl de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd aantoont dat dit ten vroegste pas in augustus kan. Wederom wijst uw gebrek aan kennis erop dat u het CGVS geen zicht wilt geven op uw verblijfplaatsen en verblijfsomstandigheden voor uw vertrek uit Afghanistan. Tot slot moet er nog even worden stilgestaan bij uw facebook-profiel. Als u gevraagd wordt naar uw facebookaccounts vermeldt u enkel twee pagina's op naam van K. of K.A. (CGVS2, p.10-11). Pas als u gewezen wordt op de pagina onder de naam B.A. beweert u plots dat dit een van uw pagina's is maar dat uw vriend uw naam verkeerd noteerde (CGVS2, p.11). Dat uw vriend "K." per ongeluk als "B." zou neerschrijven is erg eigenaardig. Uw bewering dat het om een afgesloten pagina gaat klopt evenmin (CGVS2, p.11). Uw terughoudendheid om inzage te geven in dit facebookaccount laat zich verklaren door haar vriendenlijst. Naast de personen, die geen indicaties weg geven over hun verblijfplaats, laten uw facebookvrienden zich opdelen in drie grote groepen. Uw vrienden in Logar, uw regio van afkomst, uw vrienden in België, uw huidige verblijfplaats, en uw vrienden uit Kabul. op uw facebookaccount komen ongeveer 20 personen in Kabul verblijven (zie administratief dossier).. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze vaststelling dat u die beweert nergens anders in Afghanistan dan in Logar te hebben verbleven een aanzienlijk deel van uw facebook-vrienden een directe link met Kabul heeft argumenteert u dat u veel aanvragen krijgt en soms mensen toevoegt en soms niet (CGVS2 p.16). Deze uitleg kan geen verklaring bieden voor het markante patroon in uw vriendenlijst, dat er wel degelijk op wijst dat u zelf een sterkere band met de hoofdstad heeft dan u wilt laten uitschijnen. .

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen werkelijk zicht biedt op uw profiel, op uw recente verblijfsomstandigheden en op die van uw (familiaal) netwerk voor uw komst naar Europa."

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn profiel, levensomstandigheden, verblijfplaatsen, netwerk en problemen. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn profiel en levensomstandigheden, *quod non in casu*. Het manifest en bewust misleidende karakter van verzoekers verklaringen hierover leidt er dan ook toe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn herkomst. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoekers herkomst en de aan de aanvullende nota toegevoegde informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Logar niet volstaan om in verzoekers hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP